

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. B.**, bývajúceho v P., zastúpeného Mgr. P. Š., advokátom so sídlom P., proti žalovanému **H. B. P. a.s.**, P., IČO : X., za účasti vedľajšej účastníčky na strane žalovaného Sociálnej poisťovne Bratislava, týkajúcej sa Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, Matice Slovenskej č. 10, Prievidza, **o náhradu za stratu na zárobku**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 4 C 21/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 17. apríla 2008 sp.zn. 4 Co 280/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Prvostupňový súd rozsudkom z 8. marca 2007 pod č.k. 4 C 21/2005-33 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti za mesiace júl až november 2000 a január až marec 2001 v celkovej sume 7 488,-- Sk. Žalobu zamietol z dôvodu správneho postupu žalovaného pri vyplatení náhrady v súlade so zákonom č. 320/1993 Z.z. a opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 235/2001 Z.z.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 17. apríla 2008 sp.zn. 4 Co 280/2007 potvrdil prvostupňový rozsudok vo veci samej, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Ďalej súd pripustil dovolanie na otázku, ktorým opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky vznikol žalobcovi prvýkrát nárok na úpravu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vzniknutej

pracovným úrazom, ak jeho nárok na náhradu za stratu na zárobku vznikol dňa 12. apríla 1999. V dôvodoch písomného rozhodnutia sa stotožnil s právnym posúdením veci prvostupňovým súdom, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku od 12. apríla 1999. Súd prvého stupňa správne postupoval podľa zákona č. 320/1993 Z.z., opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 325/2001 Z.z., z ktorých vyplýva, že nárok žalobcu vznikol v roku 1999, nasledujúce obdobie je rok 2000 a valorizácia za rok 2000 bola upravená až uvedeným opatrením MPSVaR, účinným od 27. júna 2001. Odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Dovolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci. Poukazoval na rozhodovaciu činnosť v podobných veciach na iných okresných a krajských súdoch, na stanovisko sociálnej poisťovne, ktoré predložil súdu v priebehu konania. Uviedol, že odvolací súd sa neoboznámil s ním predloženými rozhodnutiami a vo veci zaujal odlišné stanovisko. Žalovaný pri výpočte výšky jeho priemerného zárobku mu neupravil priemerný zárobok od 1. júla 2001 o 7,2 % a predmetnú náhradu mu doplatil len do sumy 14 425,-- Sk, čo je o 936,-- Sk menej, ako mal. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pričom v dovolacom konaní bude zodpovedaná dovolacia otázka tak, že ak nárok žalobcu vznikol po skončení pracovnej neschopnosti vzniknutej pracovným úrazom 12. apríla 1999, úprava priemerného zárobku rozhodného pre výpočet tejto náhrady sa uskutoční podľa opatrenia MPSVaR SR č. 193/2000 zvýšením o 7,2 %.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť (zamietnuť dovolanie). Uviedol, že on a vedľajšia účastníčka správne aplikovali príslušné právne predpisy upravujúce valorizáciu priemerného zárobku pred vznikom škody. Žalobcovi vznikol nárok v roku 1999, najbližšie obdobie, za ktoré mu patrí valorizácia

priemerného zárobku pred vznikom škody je rok 2000. Valorizáciu za rok 2000 upravuje opatrenie č. 235/2001 Z.z. s účinnosťou od 1. júla 2001.

Vedľajšia účastníčka konania na strane žalovaného navrhla dovolanie odmietnuť. Stanovisko žalobcu k prejednávanej veci považovala za nesprávne.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo výroku, ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Podľa § 238 ods. 5 veta prvá a tretia O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok o zaplatenie 7 488,-- Sk (248,56 €). Predmetom dovolacieho konania je zaplatenie sumy 248,56 € (7 488,-- Sk). Žaloba bola podaná na súde prvého stupňa 7. júla 2003. V čase podania žaloby bola priemerná minimálna mzda 5 570,-- Sk, trojnásobok mzdy predstavuje sumu 554,67 € (16 710,-- Sk). Uvedená suma neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy. Rozsudok odvolacieho súdu, proti ktorému bolo podané dovolanie tak vykazuje znaky rozsudku, proti ktorému dovolanie podľa § 238 ods. 5 O.s.p. nie je prípustné. Na tom nič nemení skutočnosť, že odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je proti nemu prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.); odvolací súd totiž

nemôže vysloviť prípustnosť dovolania proti svojmu potvrdzujúcemu rozsudku v prípade uvedenom v § 238 ods. 5 O.s.p.

Dovolací súd z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmal, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde sa mohlo začať konať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom, či konanie súdom nesprávne obsadeným). Existencia takýchto vád nebola dovolacím súdom zistená.

Keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, dovolací súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd vzhľadom na neprípustnosť neskúmal.

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

